

Status

117561

Det ble sagt ved forrige årsskifte at 1944 skulde bli det avgjørende år i det verdensoppgjøret som tok sin krigerske form i 1939. Det kan være interessant å se om denne spådommen har holdt stikk, om utviklingen i det forløpne år har vært slik at man kan si året var avgjørende.

Ser vi på utviklingen på krigsskueplassene, så ga året 1944 oss en rekke tilbaketrekninger av tyske arméer og oppgivelse av vunnet landområde. Alle områdene i øst måtte etterhvert oppgis og sovjet-russiske tropper rykket inn i sørøst-Europa og brakte etterhvert Romania og Bulgaria til å falle fra i kampen på Tysklands side. De baltiske stater ble oppgitt etter harde kamper, og Finland braktes til å kapitulere. Bolsjevikene rykket etter de retrekkende tyske tropper i Finland helt inn på norsk område. Nye allierte landsetninger fant sted i Italia og de allierte rykket langsomt ^{over} ~~fram i retning~~ ~~Pesletten~~. Den lenge ventede invasjon i vest kom den 6. juni og førte etter harde kamper til alliert besettelse av Frankrike, Belgia og deler av Nederland. Disse tilbakeslag kan se katastrofale ut for Tyskland, men det er grunn til å tro at den tyske ledelse har vært klar over at tilbaketrekninger måtte foretas og i tide har innrettet seg på det. Det har vært klart for den tyske ledelse at man med de ^{gamle} ~~nyere~~ ~~kommetoder~~ ~~varsholig~~ kunne holde tritt med de alliertes hjemmemasse rustningsindustri. Da krigen trakk i langdrag måtte ~~det~~ derfor bli hovedspørsmålet for Tyskland å vinne tid til å utvikle sin rustningsindustri og forberede den nødvendige omlegging av krigføringen. Det kan fastslås idag at det har lyktes den tyske hørlødelse å trekke sine styrker tilbake uten katastrofale tap av mennesker og materiell. Allerede høsten 1944 kunde man konstatere en viss stabilisering på frontene som vel er slik å forklare at de tyske tropper på det tidspunkt igjen var kommet ^{over} ~~til~~ ~~sitt~~ kraftsentrum - Tyskland selv - og derfra utviklet en konsentrert kraft som var like stor som de krefter som presset på Tysklands grensen utenfra.

s. 7

Det var da å forutse at i det øyeblikk Tyskland kunne tilføres ny kraft i en eller annen form, vilde styrkeforholdet atter svinge til Tysklands fordel og muliggjøre en ny offensiv utfoldelse. Nye arméer ble stampet opp av jorden, nye våpen ble smidd og den nyttårsoffensiv som ble satt i gang i vest fra tysk side, kan tas som et bevis for at den kraft som virker utad fra Tyskland idag, ikke er mindre, men heller større enn de krefter de allierte kan presse fram mot de tyske stillinger. At det for Tyskland var om å gjøre å vinne tid, er til overflod bekreftet fra engelsk-amerikansk side hvor bl.a. Churchill etter invasjonen uttalte at de allierte måtte avgjøre krigen høsten 1944. Det kan derfor fastslås at den tyske taktikk i det forløpne år ~~i sin måte~~ har ført fram, at det ^{har} lyktes Tyskland å vinne den nødvendige tid og at året 1944 derfor i denne henseende har vært avgjørende. Politisk sett må det innrømmes at det heller ikke i 1944 - like så litt som i de tidligere krigsår - lyktes Tyskland å vinne de europeiske folk ^{na} politisk ^{grunn}. Europas folk har i for stor utstrekning vært trollebundet av de alliertes løfter om "befrielse" og ^{all det god den skulle} ~~avslutning~~, og har ikke villet forstå demokratiets evneløshet når det gjaldt å skape ordnede og rolige forhold i den gamle verden. De har kanskje også bygget sine ^{framtidshop} på offisielle uttalelser fra ledende allierte statsmenn, ikke minst på Atlanterhavsdeklarasjonen. Etter at den forønskede "befrielse" er kommet, tør det vel tenkes at de respektive folk ser litt anderledes på sine "befriere" enn før. Overalt i "befrielsens" ~~fots~~ ^{for} har det fulgt politisk kaos, borgerkrig, arbeidsledighet og hungersnød. Eksemplene fra Italia, fra Frankrike og Belgia og no sist fra Hellas skulde i så måte være skremmende nok.

Torolf Øksnevad holdt den 10. desember en tale i London hvor han kom inn på situasjonen i de befriede områder. Han måtte konstatere at det i samtlige befriede områder var oppstått "disharmoni." I Italia ble den av England anerkjente regjering Badoglio avløst av en regjering Bonomi. I en ny regjeringskrise ble grev Svorza lansert som utenriksminister til tross for at den britiske regjering uttalte at den hadde lært Svorza å kjenne som en illoyal intrigant som ikke kunne gjøre regning på tillit fra britisk side. Den britiske oppfatning ble

uttalt av de forente stater, og Sovjet-Samveldet
avga, ifølge Øksnevad, ingen erklæring om saken.

"En nokså ubehagelig krise", sa Øksnevad, "var den som
nylig oppsto i Belgia enno før landet var helt befrikk
for allierte styrker. Det var sørgelig at allierte
styrker skulde få bry med å opprettholde ro og orden
i frigjort område. Den allierte overkommando har vært
interessert i å styrke den konstituerte regjerings myndig-
het og i å hindre bruk av voldsmidler mellom belgierne.
Det var ikke liten skuffelse å se at dette ikke lyktes
helt i den første tiden."

Videre sa Øksnevad: "Tragedien i Hellas er uendelig mege-
større. Ingen ante vel at vegen tilbake til demokratiet
skulde være så lang og så tung å gå. Det er en bitter
tragedie å se Akropolis som midtpunkt for en strid som
den vi no opplever."

Og Churchill uttalte 2 dager før i Underhuset om for-
holdene i Hellas: "Demokratiet er intet pøbelherredømme
med bevæpnede bander som trenger seg veg inn i storbyer
og besetter nøkkelstillinger og forsøker å innføre tota-
litært styre. Fordi den britiske regjering ikke tillot
venstre - i dette tilfelle kommunistene - å tilrive seg
makten, ble den anklaget for ikke å være demokratiets
venn. Jeg tilbakeviser denne påstand. Jeg stoler på
folkets brede lag under så å si alle omstendigheter,
men jeg vil være overbevist om at det er folket, ikke
en gjeng fra fjellene eller ute fra landet som tror at
ved å bruke makt, kan de styrte en innsatt myndig-
ghet, ja, i enkelte tilfeller tradisjonsrike parlamenter,
styreformere eller stater."

I Frankrike ~~mot~~setter stridighetene omkring de Gaulle
og hans regjering, og Øksnevad inrømmer også i sin nevnte
tale at "motsetninger har gjort seg gjeldende."

Således kan man si at året 1944 med sin "befrielse"
av diverse europeiske områder har bidratt til å åpne
øyene på Europas folk for demokratiets absolutte evne-
løshet, og fått dem til å tenke tilbake på den tid da
tyske tropper hadde besatt landet og ro og orden hasket
samtidig som arbeidslivet gikk sin gang og forsynings-
situasjonen var tilfredsstillende. Derfor kan det sies
at det *er* året 1944 *er skapt et grunnlag også for en politisk*
angjørelse. Dertil kommer den stadig tilspissede konflikt

mellom Sovjet-Samveldet og vestmaktene som i det forløpne år først kom tilsyne i sørøst-Europa da de sovjet-russiske tropper nærmet seg det indre Middelhav. Det lyktes Churchill ved konferansen i Moskva å stanse denne framturen idet det i punkt 6 i erklæringen fra Moskva-konferansen heter at "England fortsatt hevder sine interesser i det indre Middelhav og at Russland vil respektere disse." Til gjengjeld fikk Stalin frie hender i nord og rykket inn på norsk ~~og jord~~, noe som også måtte betegnes som en inntrengning i engelsk interesseområde, idet det nordlige Atlanterhav, som hele Europas vestkyst, til alle tider har vært britisk interessezone. England undgikk allikevel ikke konflikten i sørøst-Europa i og med at Stalins lakeier i Hellas tok opp den kampen Stalin tilsynelatende hadde måttet innstille og gikk hans ærend ved å reise opprørsfanen i Hellas og forsøke å tilrive seg makten der. Det er sikkert ikke med blide øyne at vestmaktene, i særdeleshet England, har sett på Sovjet-Samveldets ekspansjon i det forløpne året, ~~men~~ det er grunn til å tro at året ~~der~~ har vært avgjørende for forholdet mellom de allierte innbyrdes. Resultatet av dette vil bare framtidig kunde vise.

En annen faktor *hvis* avgjørende betydning det er for tidlig å uttale seg om, er de tegn på splittelse innenfor Sovjet-Samveldet selv som er kommet tilsyne i siste halvdel av det forløpne år. Det er oppstått frihetsbevegelser bak de russiske frontene, og det har reist seg en mektig frihetsbevegelse utenfor Russland som vel også vil kunne få et ~~avgjørende~~ ord å si med hensyn til krigens avgjørelse.

Ser vi på situasjonen her hjemme så var våre motstanderes håp og tro ved det forrige årsskiftet at den julen vi da feiret var den siste under nazistisk herredømme og at "befrielsen" også skulde komme til Norge og da helst uten kamphandlinger. I så måte må året 1944 ha vært en skuffelse for de mange Englandstilbedere her i landet. Den største skuffelse var kanskje at England-Amerika allikevel ikke var i stand til eller ville hindre en russisk innmarsj på norsk jord. Det har jo vært anglofile elementers stadige omkved at de allierte aldri vilde tillate at de russiske tropper satte ben på norsk jord og at Stalin ville måtte stanse ved den norske grensen.

Det skal heller ikke
la til å utdype det
engelsk-russiske venn-
skap at Churchill
kanskje senere Stalins
tilhengere i Hellas
som "jødelbander".

Samtidig har situasjonen på den indre front blant våre motstandere tilspisset seg katastrofalt i det forløpne år. Den „hjemmefronten“ som for noen år siden så homogen og ensartet ut, har i året som gikk splittet seg opp i en rekke forskjellige fraksjoner som bekjemper hverandre innbyrdes med den største bitterhet, Likesom der forskjellige motstandsgrupper her heime etterhvert har skilt seg ut fra exil-regjeringen i London og stadig sterkere har tatt avstand fra den.

Nasjonal Samling har den hele tid ført sin konsekvente linje og aldri avveket en tomme fra den og står idag som det eneste faste holdepunkt for alle virkelig nasjonalsinnede elementer her i landet. Det skal innrømmes at året 1944 har vært en sterk påkjenning for partiet. Den skjerpede kamp både ute og heime har ikke undlatt å gjøre sin virkning på partiets medlemmer. Men det må ved årsskiftet fastslåes at partiet har bestått sin prøve i denne harde tiden og er gått styrket inn i det nye året. Så langt fra å gå ned i medlemstall har partiet, selv i de vanskeligste månedene i det forløpne år, kunnet oppvise framgang. Vel er det så at svake individer har søkt seg vekk fra partiet, men andre er kommet til; folk som endelig har gjennomskuet humbugen i de alliertes løfter og vanviddet i den fortsatte kamp mot de nasjonale krefter.^x Ved årsskiftet kan det derfor sies at Nasjonal Samling hverken kvalitativt eller kvantitativt noensinne har stått sterkere enn no. For vår bevegelse er det således også riktig å si at 1944 var det år hvor partiet ble stillet på sin avgjørende prøve, en prøve som den besto med glans. For våre motstanderne har året også vært avgjørende forsåvidt som splittelsen på motstandsfronten idag er fullkommen og man savner det faste holdepunkt i kampen som blant motstanderne er blitt en alles kamp mot alle.

Ved slutten av et år gjør man gjerne opp status for den tid som er gått, og skulde vi - på grunnlag av ovenfor nevnte - sette opp et regnskap for 1944, så vil det vel for motstanderne av nasjonalsosialismen og nyordningen se omtrent slik ut : På aktivasisiden en rekke gjenvundne landområder, men på passivasisiden splittelse, politisk kaos og misnøye med "befrielsen", altså noe i retning av en politisk fallitt. Videre på aktivasisiden når det gjelder hjemlandet; en rekke gjennomførte sabotasje-handlinger, riktignok vesentlig rettet mot norske

og har tatt konsekvensen av sin nasjonale innstilling og meldt seg ut av samarbeidet for å søke.

bedrifter og til skade for norske interesser, en rekke politiske mord, mer eller mindre vellykkede forsøk på å legge vanskeligheter i vegen for forsyningene, "befrielse" av deler av Nord-Norge, ^M Men på passivasiden: en splittet, oppløst motstandsfront, en økende usikkerhet og tvil med hensyn til krigens utfall og om hva som har vært riktig politikk, ~~forestående~~ deportering av den gjenværende del av Finnmarks befolkning til Russland og evig oppgivelse av de krigsherjede områder i Finnmark.

På den annen side vil den status som nyordningens forkjempere vil kunne sette opp, se noenlunde slik ut: På passivasiden oppgitte landområder, på aktivasi- den, iallfall indirekte, politisk seir i de "befriede" områder og definitiv splittelse blant de allierte. Når det gjelder hjemlandet vil man på passivasiden muligens kunne finne enkelte tiltak fra myndighetenes side som det ikke har lyktes å gjennomføre helt ut, mens man samtidig på aktivasi- den vil kunne føre opp en rekke vellykket gjennomførte tiltak, ^{f. eks.} sikring av landets forsyninger tiltross for alle vanskeligheter, gjennomføringen av arbeidstjenesten med en ny årskontingent, Videre utbygging av kommunikasjonene til tross for alle vanskeligheter, ~~videre~~ ^{nytteliggene} organisering av den kommende statsform og en rekke andre ting som er i overensstemmelse med Nasjonal Samlings program. Ved å lese dette program som intet fornuftig, nasjonalt innstillet menneske har noe å innvende mot, vil man se at en rekke programposter allerede er gjennomført, og man vil finne at myndighetene i alt sitt arbeid i det forløpne år har holdt seg Nasjonal Samlings program etterrettelig punkt for punkt. Sluttresultatet av en slik statusopstilling vil bli en stor balanse til den nye tids fordel, og vi som har bekjent oss til nyordningen, har all grunn til å se tilbake på det forløpne år med tilfredshet. Det har vært et avgjørende år som det ble sagt ved inngangen til 1944, avgjørende på utefronten og avgjørende her heime. ~~Vi~~ ^{Vi} i Nasjonal Samling kan med stolthet fastslå at vi i alle disse årene har holdt en konsekvent og fast linje, og at vi i alle spørsmål har sett riktig, handlet riktig og at utviklingen selv har gitt oss rett. Det har året 1944 tilfelle bevist.

Det er da vår tro og vårt ønske for det nye året at alle nasjonalsinnede nordmenn må få øynene opp for hvor landets fremtid ligger, og at det norske folk vil samle seg i en norsk front til innsats for land og folk og til kamp mot den røde fronten som truer oss såvel utenfra som innenfra. Like sikkert som 1944 var det avgjørende år, vil en slik norsk front kunne medvirke til at 1945 blir det år hvor den endelige avgjørelse faller, hvor seieren sikres og ~~for~~ grunnlaget for en rik og en stor framtid for vårt folk blir lagt.